

PROKURATURA REJONOWA

ul. Kościuszki 45

38-500 SANOK

Tel. 13 46 56-510 Fax. 13 46 56-520

e-mail: biuro.podawcze.pr-san@prokuratura.gov.pl

Sanok, dnia 28 grudnia 2022 r.

4265-0.Ds.829.2022.Sp

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Paweł Kędziński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Sanoku, po zapoznaniu się z aktami o sygn. 4265-0.Ds.829.2022.Sp w sprawie nadużycia uprawnień w dniu 27 kwietnia 2020 r., w Sanoku, woj. podkarpackiego, przez osoby będące członkami Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Jabłoni 7 i 8, którzy obowiązani byli na podstawie przepisów ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi w/wym. Wspólnoty, poprzez wprowadzenie w błąd mieszkańców co do rzeczywistej kwoty zaciągniętego kredytu w banku PKO BP S. A., czym narażono Wspólnotę j/w. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody majątkowej w kwocie 50 000 zł, tj. o przest. z art. 296 § 1 a k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowił:

umorzyć śledztwo w sprawie nadużycia uprawnień w dniu 27 kwietnia 2020 r., w Sanoku, woj. podkarpackiego, przez osoby będące członkami Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Jabłoni 7 i 8, którzy obowiązani byli na podstawie przepisów ustawy oraz statutu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/wym. Wspólnoty, poprzez wprowadzenie w błąd mieszkańców co do rzeczywistej kwoty zaciągniętego kredytu w banku PKO BP S. A., czym narażono Wspólnotę j/w. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody majątkowej

w kwocie 50 000 zł, tj. o przest. z art. 296 § 1 a k.k. – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. wobec stwierdzenia, iż czyn nie wypełnia znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2022 r. do Prokuratury Rejonowej w Sanoku wpłynęło pisemne zawiadomienie mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej w Sanoku przy ul. Jabłoni 7 i 8, w którym to wskazano, iż członkowie Zarządu tej Wspólnoty naruszyli swoje obowiązki poprzez wprowadzali w błąd jej mieszkańców co do rzeczywistej kwoty jaka miała zostać zaciągnięta w banku PKO BP S. A., przeznaczonej na dokończenie remontu klatek schodowych oraz budowy nowego parkingu. Ponadto, jak wynika z treści zawiadomienia, począwszy od 2019 r. mieszkańcy nie otrzymują wykazów opłat z aktualnymi stawkami, co powoduje otrzymywanie przez nich zwiększonych rachunków za wodę oraz centralne ogrzewanie.

W ocenie przesłuchanej w charakterze zawiadamiającej Urszuli Rygliszyn doszło do nadużyć w związku z podjęciem uchwały w dniu 27 kwietnia 2022 r., na mocy której zaciągnięto kredyt w Banku j/w. W trakcie przesłuchania w/wym. wskazała, iż jeden z członków Zarządu Wspólnoty, tj. Henryk Baran przedstawiając mieszkańcom plany dotyczące zaciągnięcia kredytu nie podawał konkretnej kwoty, na jaką miałyby zostać on zaciągnięty, jednocześnie jednak przedłożył kartkę papieru w celu złożenia przez mieszkańców stosownych podpisów.

W toku przeprowadzonego w sprawie śledztwa ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 30 kwietnia 2019 r. właściciele lokali tworzących Wspólnotę Mieszkaniową w Sanoku przy ul. Jabłoni 7 i 8 wyrazili zgodę na zaciągnięcie kredytu w banku PKO BP S. A. opiewającą na kwotę 100 000 zł, przeznaczoną na sfinansowanie prac remontowych j/w. Kolejną zgodę na zaciągnięcie dodatkowego kredytu w kwocie 50 000 zł wyrażono uchwałą podjętą w dniu 27 kwietnia 2020 r. Przedmiotowe prace remontowe miały zostać wykonane z środków własnych

Wspólnoty Mieszkaniowej oraz w/wym. kredytów. Podmiotem dokonującym remontu była firma Śmiał-Bud z siedzibą na ul. Lwowskiej w Sanoku, która podjęła się wykonania zleconych prac i zawarła stosowne umowy na ich wykonanie. W szczególności, zawarto umowę z dnia 1 lipca 2019 r., do której sporządzono aneks n-er 1 z dnia 9 stycznia 2020 r. oraz aneks n-er 2 z dnia 23 marca 2020 r. Dodatkowo, doszło również do zawarcia umowy w dniu 26 czerwca 2020 r., na podstawie której wykonawca miał dokonać utwardzenia parkingu przy Wspólnocie Mieszkaniowej j/w. Aktualnie, wszelkie prace remontowe zostały zakończone, zaś firma Śmiał-Bud z siedzibą na ul. Lwowskiej wystawiła właściwe faktury, z tytułu których należności zostały uregulowane.

Stosownie do treści art. 296 § 1a k.k., odpowiedzialności karnej podlega ten, kto będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, przez nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku prowadzi bezpośrednio niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody majątkowej.

W realiach niniejszej sprawy nie sposób jednak przyjąć, aby członkowie zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej w Sanoku j/w. dopuścili się przestępstwa stypizowanego w art. 296 § 1a k.k. Wskazać przede wszystkim należy, iż w uchwale n-er 4/2020 z dnia 27 kwietnia 2020 r. została wskazana kwota, na jaką planowane było zaciągnięcie dodatkowego kredytu tj. 50 000 zł. Za przedmiotową uchwałą zagłosowała wymagana prawem większość mieszkańców, w tym również właściciele mieszkań, którzy złożyli zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (tj. Urszula Rygliszyn, Lorenc Łukasz, Drozd Helena oraz Magdalena Stabryła). W świetle zebranego materiału dowodowego jak też doświadczenia życiowego jako nielogiczne i nie znajdujące podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym jawią się twierdzenia przedstawione przez Urszulę Rygliszyn, jakoby to mieszkańcy nie mieli świadomości w jakiej wysokości zaciągnięty ma być dodatkowy kredyt. Kwota ta jest bowiem wyraźnie wskazana w uchwale z dnia 27 kwietnia 2020 r.

Jednocześnie, trudno przyjąć założenie, że mieszkańcy podjęliby się głosowania nad uchwałą, nie znając ostatecznej kwoty dodatkowego kredytu, jaki miał być zaciągnięty oraz nie zapoznając się z projektem uchwały, w której kwota ta została wyraźnie wskazana. Również z zeznań Piotra Drwięgi oraz Henryka Baran wynika, iż mieszkańcy mieli pełną świadomość w jakiej kwocie dodatkowy kredyt zostanie uzyskany, ponadto, informowani byli o powodach zawarcia kolejnej umowy kredytowej, tj. ogólnego wzrostu cen materiałów budowlanych. Niemniej jednak, jeżeli właściciele lokali wysuwali zastrzeżenia co do sposobu podjęcia przedmiotowej uchwały, w tym również co do spełnienia warunków formalnych wymaganych do wprowadzenia w jej życie (brak podpisów członków zarządu) przysługiwało im prawo – w trybie art. 25 ust. 1 Ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. – do zaskarżenia tejże uchwały z powodu niezgodności z prawem lub też w trybie art. 189 k.p.c. do wytoczenia powództwa o stwierdzenie jej nieistnienia, czego jednak – co należy podkreślić – nie uczynili.

Dokonując analizy innych podniesionych w zawiadomieniu kwestii wskazać należy, iż prace remontowane zostały przeprowadzone w oparciu o zawarte umowy pomiędzy firmą Śmiał-Bud oraz Wspólnotą Mieszkaniową. Po wykonaniu prac budowlanych wystawiono stosowne faktury, same zaś prace były wykonywane w oparciu o kosztorysy (dokumenty przedłożone przez Roberta Śmialeckiego, k. 123-166). Jednocześnie, po wykonaniu stosownych prac dokonywano ich odbioru, czego dowodem są sporządzone stosowne protokoły (zeznania Bogdan Barbary, k. 63-65). O wykonaniu w całości prac remontowych j/w. świadczą również protokoły oględzin, k. 174-188). Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, aby rzeczywiście doszło do popełnienia również innych przestępstw tj. z art. 286 § 1 k.k. czy też 284 § 2 k.k. na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej w Sanoku przy ul. Jabłoni 7 i 8.

Końcowo, nadmienić należy – niezależnie od przedstawionych powyżej argumentów – iż warunkiem koniecznym do przyjęcia ewentualnego zrealizowania znamion przestępstwa z art. 296 § 1a k.k. jest sprowadzenie bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej. Znaczna szkoda majątkowa, w rozumieniu art. 115 § 5 i 7 k.k. to szkoda przekraczająca kwotę

200 000 zł. W realiach niniejszej sprawy Pokrzywdzeni co do zasady kwestionują tylko i wyłącznie zasadność zaciągnięcia kredytu na kwotę 50 000 zł, tak więc już ta okoliczność wyklucza możliwość ewentualnego zastosowania art. 296 § 1a k.k.

Z powołanych wyżej względów, postępowanie należało umorzyć wobec stwierdzenia, że czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania nie zawiera znamion czynu zabronionego.

W tym stanie rzeczy, postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Paweł Kędziński

Urd

Pouczenie:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz art. 465 § 1 i 2 k.p.k. i art. 329 § 1 k.p.k.). Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadrzędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienie przewidziane w art. 306 § 1 i § 1a k.p.k., może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadrzędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 2 k.p.k.). Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55-§ 3 k.p.k.).

W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje podejrzanemu, pokrzywdzonemu oraz osobie, od której odebrano te przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

3. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 100 § 4, 305 § 4 i 325a § 2 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

1) podejrzanemu(ej) k **)

2) obrońcy podejrzanego(ej) *) k **)

3) pokrzywdzonemu(ej) k **) – na adres wskazany w załączniku adresowym – Tom nr – I, tj. Mateusz Och, Urszula Rygliszyn, Łukasz Lorenc, Helena Drozd, Magdalena Stabryła

4) Pozostałych Pokrzywdzonych zawiadomić w trybie art. 131 § 2 i 3 k.p.k. o wydanej decyzji poprzez umieszczenie informacji o niej na stronie internetowej Prokuratury Okręgowej w Krośnie

4) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) *) K **)

i K **)

2. Przesłać nakaz zwolnienia do *)

3. O uchyleniu środka zapobiegawczego
 (określić jego rodzaj)
 zawiadomić*) K **)

4. Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o podmiot składający zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli nie jest pokrzywdzonym k*)

5. Po uprawomocnieniu się postanowienia:

- na zasadzie art. 21 § 1 k.p.k. zawiadomić o umorzeniu

- zawiadomić o uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu

któremu przekazano to postanowienie do wykonania*)

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Paweł Kędziński

PK